

Η Ανάσταση του Κυρίου και ο Εσπερινός της Αγάπης στον Πειραιά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και την μεγαλοπρέπεια που αρμόζει στην ημέρα, τελέστηκε η Παννυχίδα της [Αναστάσεως](#) του Κυρίου μας στον [Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς](#), χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου [Πειραιώς κ. Σεραφείμ](#).

Μετά το «Δεύτε λάβετε Φως...» και την μετάδοση του Αγίου Φωτός, κλήρος και λαός με επικεφαλής τον Σεβασμιώτατο κατευθύνθηκαν στην ειδική εξέδρα που είχε τοποθετηθεί στον αύλειο χώρο του Καθεδρικού Ναού και εκφωνήθηκε η Πασχάλιος Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου από τον Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Ζωοδόχου Πηγής Πειραιώς, Ιεροκήρυκα της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς και προϊστάμενο του Καθεδρικού μας Ναού Αρχιμανδρίτη Δανιήλ Ψωίνο. Στην συνέχεια, μετά την ανάγνωση του Ιερού Ευαγγελίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ ανήγγειλε το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως, ψάλλοντας το «Χριστός Ανέστη».

Ακολούθως τελέστηκε η Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς, ο οποίος ανέγνωσε τον Κατηχητικό Λόγο του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου και Ευλόγησε τα ωά, τα οποία έλαβαν από τα χέρια του μαζί με τις ευχές του οι πιστοί, στο τέλος της Θείας Λειτουργίας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά, υποδέχθηκε η τοπική Εκκλησία, το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου, το Άγιο Φως στην πλατεία του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιώς, προεξάρχοντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αχελώου κ. Νήφωνος, βοηθού Επισκόπου και Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Την Κυριακή του Πάσχα, το πρωί τελέστηκε ο Εσπερινός της Αγάπης, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ και συγχοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αχελώου κ. Νήφωνος, όπου το Ιερό Ευαγγέλιο διαβάστηκε σε επτά γλώσσες.

Περισσότερες φωτογραφίες από την παννυχίδα της Αναστάσεως στο παρακάτω άλμπουμ:

Περισσότερες φωτογραφίες από τον Εσπερινό της Αγάπης στο ακόλουθο άλμπουμ:

**Αναλυτικά η Πασχάλιος Ποιμαντορική Εγκύκλιος 2025 του Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ**

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ, ΦΑΛΗΡΟΥ, ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ & ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΕΝΤΗ

Σ Ε Ρ Α Φ Ε Ι Μ

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ Ι.ΚΛΗΡΟ & ΤΟΝ ΕΥΣΕΒΗ ΛΑΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ**

Άδελφοί, Συλλειτουργοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἐν μέσῳ τῆς φθορᾶς, τῆς σύγχυσης καί τῆς ἀνησυχίας γιά ὅσα ὀδυνηρά συμβαίνουν στόν πλανήτη μας, τῆς ἀδυναμίας πού συχνά μᾶς κάνει νά νιώθουμε ἐξαντλημένοι ἀπό πολλές προσωπικές δυσκολίες, τό Πάσχα ἔρχεται νά προσφέρει ἄφθονο φῶς καί νά προσφέρει κάτι μοναδικό: τή δύναμη τῆς Ἀνάστασης, τόν

θρίαμβο τῆς δύναμης τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

Ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, συκοφαντημένος ἀπό τό θρησκευτικό status quo, καταδικασμένος ἄδικα ἀπό τίς ἀρχές, ὕβρισμένος ἀπό πλήθη, ὅχι μόνο ἀνασταίνεται ἐκ νεκρῶν νικητής, ἀλλά λαμβάνει καί ἀπόλυτη ἐξουσία ἀπό τόν Θεό Πατέρα: ὁ Ἀναστημένος Κύριος διαβεβαιώνει τούς μαθητές Του ὅτι «ἐδόθη μοί πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς» (Ματθαῖος 28:18) καί τούς ἀναθέτει νά κηρύξουν αὐτό τό μήνυμα παγκόσμιας σημασίας σέ ὅλους τούς λαούς.

Ἡ ἀφάνταστη δύναμη τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύφθηκε χαρμόсуна στήν Ἀνάσταση. Ὁ Ἰησοῦς δέχτηκε οἰκαιοθελῶς τήν ταπείνωση τῶν Παθῶν καί συνέτριψε τή δυναστεία τῆς δαιμονικῆς δύναμης, μιά δύναμη βασισμένη στήν ἀλαζονεία καί τόν ἐγωισμό: ἐπανόρθωσε τίς ἁμαρτίες μας στό σταυρό «καί θανάτῳ θάνατον πατήσας» μᾶς χάρισε «αἰῶνια ζωή». Ὁ Θεός Πατέρας τοποθέτησε τόν σταυρωμένο καί ἀναστημένο Υἱό Του «ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καί ἐξουσίας καί δυνάμεως καί κυριότητος καί παντός ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλά καί ἐν τῷ μέλλοντι καί πάντα ὑπέταξεν ὑπό τούς πόδας αὐτοῦ» (Ἐφεσίους 1:21-22). Εἶναι αὕτη ἡ λυτρωτική ἀλλαγὴ πού γιορτάζουμε τό Πάσχα.

Ὁ Παντοδύναμος Θεός τοποθέτησε τόν Ἰησοῦ Χριστό ὡς «κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ» (Ἐφεσίους 1:22). Καί ἡ Ἐκκλησία, ὡς εὐχαριστιακὴ κοινότητα τῆς Ἀναστάσεως, κηρύττει τό μυστήριον τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ἐν Χριστῷ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί διακηρύττει τὴν τελικὴ ὑπέρβαση τοῦ θανάτου καί τὴ συμμετοχὴ μας στὴ ζωὴ του Ἀναστάντος. Ὡς τό μυστικὸ «σῶμα αὐτοῦ, τό πλήρωμα τοῦ τά πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου» (Ἐφεσίους 1:23), ἡ Ἐκκλησία ἀκτινοβολεῖ τὴ δόξα τοῦ ζῶντος Κυρίου σέ ὅλη τὴ πλάση. Ζεῖ μέσα στό χρόνο μέ μιά ἰσχυρὴ ἐσχατολογικὴ ἐλπίδα ὅτι κάθε ἄλλη δύναμη θά ὑποταχθεῖ στό τέλος τοῦ χρόνου στὴ δικὴ Του μοναδικὴ ἐξουσία ἀγάπης.

Ἀλλὰ ἡ ἐξουσία τοῦ Ἰησοῦ πάνω στήν ἀνθρωπότητα εἶναι πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τίς ἐγκόσμιες δυνάμεις. Τὴν κρίσιμη στιγμή τῶν Παθῶν ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου, ὁ Ἰησοῦς τόνισε ὅτι «ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου» (Ἰωάννης 18:36). Ταυτόχρονα, μᾶς ὑπενθύμισε ὅτι μπορεῖ νά ἐπιβάλλει τὴν ἐξουσία Του ἀνά πᾶσα στιγμή (Ματθαῖος 26:53). Ἐπιβεβαίωσε μιά σαφῆ διάκριση μεταξύ πνευματικοῦ καί ἐγκόσμιου. Μιά τάξη πού θά διαρκέσει μέχρι τὴν ἔνδοξη ἐπιστροφή Του.

Σέ ἀντίθεση μέ τίς διάφορες θεοκρατικὲς παραδόσεις πού συνδέουν τὴ θρησκευτικὴ καί τὴν κρατικὴ ἐξουσία, ἡ Ἐκκλησία πρέπει νά παραμείνει συνεπὴς στόν πνευματικὸ τῆς ρόλο. Ἡ ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ δέν ἔχει θέση σέ σχέδια πολιτικῆς σκοπιμότητος καί καταπίεσης ἀτόμων καί λαῶν. Ὁ Ἰησοῦς πρόβαλε μιά διαφορετικὴ ἀντίληψη τῆς ἐξουσίας στήν ἀνθρώπινη κοινωνία. Ἔθεσε

τή διακονία πρὸς τὸν συνάνθρωπό Του ὡς βάση καὶ ἰδανικό, ἐνῷ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ τοῦ κόσμου συνήθως κυριαρχοῦν, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὴν ἀξιοπρέπεια τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων καὶ καταπιέζοντας τοὺς ἀδύναμους, ὁ Ἰησοῦς ἔζησε ὡς «ὁ διακονῶν» (Λουκᾶς 22:25-27). Αὐτό τό παράδειγμα ἔδωσε στὸν λαό Του, στὴν Ἐκκλησία Του. Στέλνοντας τοὺς μαθητὲς Του στὸν κόσμο, τοὺς μετέφερε τὴν ἐξουσία Του καὶ τοὺς ἐμπιστεύτηκε τὴν πνευματικὴ Του ἐξουσία. Ἐπέμεινε ὅτι ἡ ἄσκησή της θὰ συνιστοῦσε διακονία, ἀνιδιοτελεῖ προσφορά.

Ἡ ἐξουσία τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ σχετίζεται μέ τό ἐκούσιο Πάθος. Ὁ Κύριος παραμένει ὁ ὑποστηρικτὴς στὴν ὁδὸν καθε ἀνθρώπου. Ἡ Ἀνάσταση δέν εἶναι κάτι πού ἔρχεται ἀνεξάρτητα, ὡς κάτι πού ἀκολουθεῖ τὸν Σταυρό, ἀλλὰ ὑπάρχει στὸν Σταυρό, στά Πάθη. Καὶ ἡ ἀποδοχή μας τοῦ σταυρωμένου καὶ ἀναστάντος Χριστοῦ ὁδηγεῖ στὴν ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως. Πιστεύουμε στὸν Θεό τοῦ ἐλέους, πού ὑποκλίνεται μέ ἀγάπη πάνω ἀπὸ τὰ πληγωμένα ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ἀνθρώπινα ὄντα. Δέν εἶναι καταπιεστικός. Αὐτός ὑπηρετεῖ. Δέν εἶναι ἐκδικητικός. Συγχωρεῖ. Δέν ποδοπατάει. Λυτρώνει. Δέν ἐπιβάλλεται μέ προπαγάνδα καὶ φανφάρες. Ἐνεργεῖ μέ διακριτικὴ σιωπή. Πάνω ἀπ' ὅλα, ἡ ἐξουσία Του εἶναι λυτρωτικὴ, ὡς δῶρο συγχώρεσης καὶ ἀγάπης. Ὁ ἀναστημένος Ἰησοῦς σέβεται τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἱερότητα καθε ἀνθρώπου, συμπεριλαμβανομένων ὅσων Τὸν ἀμφισβητοῦν. Δέν προκαλεῖ φόβο. Ἀπαλλάσσει τὴν ἀνθρώπινη ὑπαρξὴ ἀπὸ τὸν φόβο, ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ θανάτου. Ὅσοι Τὸν ἀκολουθοῦν θεωροῦν αὐτὴ τὴν ἐξουσία ὡς τὴν πιὸ σημαντικὴ ἐξουσία, καὶ αὐτὴ τὴν ἐξουσία πρέπει νὰ ἀσκοῦν.

Στίς μέρες μας ὑπάρχει ἡ αἴσθησις ὅτι ἡ ἀνθρωπότητα ὑπόκειται σὲ διάφορες ἀνεξέλεγκτες δυνάμεις: πολιτικές, στρατιωτικές, οἰκονομικές, νομικές, ἰδεολογικές, πού αὐθαίρετα ὁδηγοῦν σὲ σύγχυση μέ τραγικὲς συνέπειες. Μέσα στὴν εὐρέως διαδεδομένη ἀπογοήτευση πού νιώθουμε γιὰ τό πῶς οἱ ἰσχυροὶ ἀσκοῦν δύναμη, ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ φέρνει μιὰ πνοὴ ἐλπίδας. Μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι, πέρα ἀπὸ τὰ τραγικὰ καὶ ἀκατάληπτα γεγονότα τοῦ σήμερα, ἡ πορεία τοῦ κόσμου δέν ἐξαρτᾶται τελικὰ ἀπὸ τὴ συσσωρευμένη δύναμη καὶ γνώση καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν ἀλαζονικὴ χρῆση τους ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς. Ἡ οὐσιαστικὴ καὶ τελικὴ ἐξουσία βρίσκεται στά χέρια Ἐκείνου πού ἔχει σεβαστεῖ πλήρως τὴν ἐλευθερία τῆς ἀνθρωπότητας, σὲ σημεῖο νὰ ἀποδοκιμάζει τοὺς αὐστηρὰ θρησκευόμενους. Ἡ ἐξουσία Του συγκεντρώνει τὴ μυστικιστικὴ δύναμη τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ζωῆς. Συνεχίζει νὰ ἐνεργεῖ λυτρωτικὰ στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας, ἀκόμα κι ἂν πολλοὶ Τὸν ἀμφισβητοῦν στὴ θεωρία ἢ στὴν πράξη. Καὶ εἶναι αὐτὴ ἡ δύναμη πού θὰ κρίνει τελικὰ τὸν κόσμο.

Ἡ αἰσιοδοξία μας βασίζεται σὲ αὐτὴ τὴ βεβαιότητα. Αὐτὴ δέν εἶναι μιὰ ἀσαφὴς θεωρία. Ἡ παντοδυναμία τοῦ Κυρίου ἀποκαλύπτεται συχνὰ στὴν καθημερινή μας

ζωή. Αὐτή ἡ ἀλήθεια μας δίνει σθένος καί κουράγιο ἀκόμα καί στίς πιό ὀδυνηρές φάσεις τῆς παγκόσμιας καί προσωπικῆς μας ἱστορίας. Μᾶς δίνει ὅμως καί δύναμη καί ἐνέργεια νά παρέμβουμε στά ἱστορικά γεγονότα. Ἡ Ἐκκλησία Του, ὡς «Σῶμα Του», καί κάθε κύτταρο της, τά μέλη της, εὐαγγελίζονται καί μοιράζονται τήν ἐνέργεια καί τή ζωντανή παρουσία τοῦ Θεανθρώπου στήν ἱστορία. Τά μέλη της, δηλαδή ὅλοι ἐμεῖς, ἀσκούμεθα εἰς αὐτήν τήν πνευματική ἐξουσία καί πρέπει νά ἐνεργοῦμε μέσω τῆς δυνάμεως Του ὡς φορέας δικαιοσύνης, συμφιλίωσης καί εἰρήνης. Πρέπει νά ἀγωνιζόμεθα στό πλαίσιο ἱστορικῶν, τοπικῶν ἢ παγκοσμίων ζητημάτων, μέ φωτισμένη συνείδηση, μέ καθαρά πνευματικά κριτήρια. Ὁ λαός Του δέν δικαιούται νά ἀκολουθεῖ πρότυπα καταπίεσης καί ἐξουσίας. Πιστεύουμε στή δύναμη καί στήν πνευματική ἐξουσία τῆς ἀγάπης καί ὑποτασσόμεθα σέ αὐτήν. Αὐτή εἶναι ἡ βάση τῆς ἐλευθερίας μας.

Ὁ Κύριος, στόν ὁποῖο ἔχει δοθεῖ «πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς», δέν εἶναι κάποια μακρινή ὄντοτητα, χαμένη στήν ὁμίχλη τοῦ παρελθόντος. Εἶναι ζωντανός, παρών στό μυαλό μας, στίς καρδιές μας, στίς συνειδήσεις μας, παρηγορητικός καί ἐμπνέει. Ἡ ἐπίγνωση τῆς παρουσίας τοῦ ἀναστάντος Κυρίου, τοῦ νικητῆ τοῦ θανάτου καί τοῦ κυβερνήτη τοῦ σύμπαντος, εἶναι τό πιό οὐσιαστικό στοιχεῖο τῆς Χριστιανικῆς ἐμπειρίας. Ἡ βεβαιότητα ὅτι εἶναι διαρκῶς μαζί μας «κάθε μέρα τῆς ζωῆς μας» γαληνεύει τήν ὑπαρξή μας, ἀκόμη καί μέσα στή θύελλα τῆς ἀδικίας καί τοῦ πολέμου, ὅταν μᾶς περικυκλώνουν οἱ «θλίψεις τοῦ θανάτου» καί μᾶς συγκλονίζουν τά κύματα τῆς ἀνομίας.

Εἴθε ἡ βεβαιότητα ὅτι «πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς» ἔχει δοθεῖ σέ Αὐτόν, τόν Κύριο τῆς ἀγάπης, νά ἀναστήσει τήν πληγωμένη μας αἰσιοδοξία γιά τό μέλλον τοῦ κόσμου.

Χριστός Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Μέ θερμές Πατρικές εὐχές

Ο Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Τ Η Σ Σ Α Σ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ